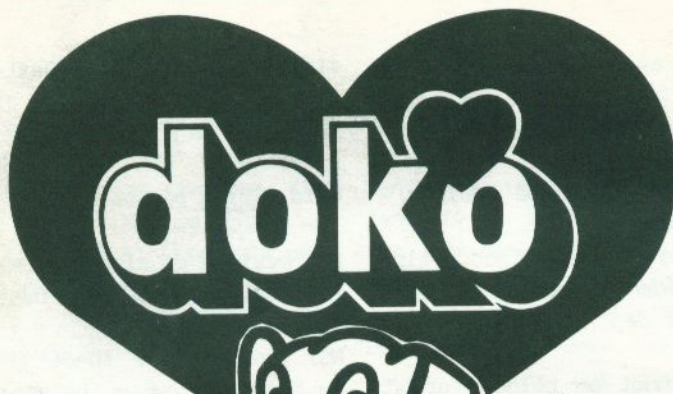

**Professionel
fuldkost**

**- det er sund
fornuft**

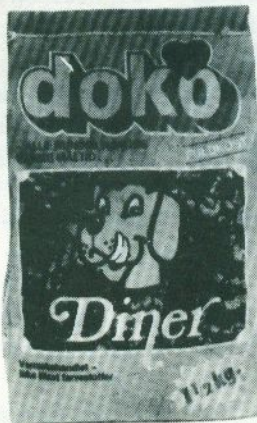
til hunden

doko Briketter

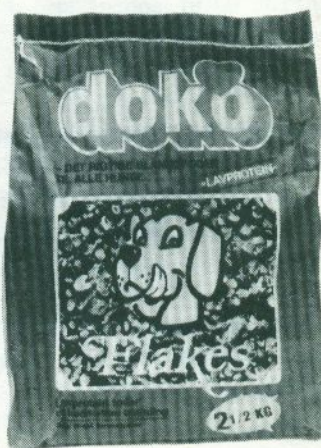
Knasende sundhed til alle hunde. Doko Briketter er fuldkost med kød og udelukkende fremstillet af de bedste råvarer.

3 ernæringsrigtige og velsmagende produkter, der sikrer en sund og veloplagt hund - og passer på økonomien.

doko Diner

- alle hundes herlige varme måltid. Doko fuldkost diner med kød er specialbehandlet og forberedt til hundens mave/tarm, så hunden får et optimalt foder.

doko Flakes

- det rigtige blandingsfoder til alle hunde. Doko Flakes er et tilskudsfoder med lavt proteinindhold til blanding med kød eller kylling.

Fas hos specialbutikker og supermarkeder over hele landet. Tlf. 05-62 91 00 anviser nærmeste forhandler.

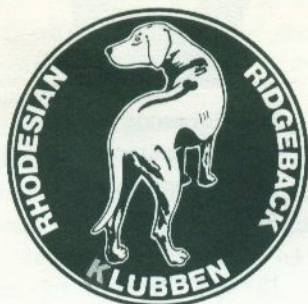
Viking-SPECIALFODER

Tlf. 05-62 91 00

Havnen 51 - 8700 Horsens

Rhodesian Ridgeback Klubben Danmark

PEPO

NR. 1 . MARTS 1984

MEDLEMSBLAD

Formand:
Mette Kjærsgård
Nykøbingvej 264
4800 Nykøbing F.
tlf.03-86 84 54

Næstformand:
Pia Schrattenholz
Gadstrupparken 13
4621 Gadstrup
tlf.02-39 01 47
Hvalpehenvise

Kasserer:
Jens Trønning
Ottegårdsvej 3
4130 Viby Sj.
02-39 35 15
Kasserer

Sekretær:
Vibeke Olsen
Mariehøj 411
2990 Nivå
tlf.02-24 31 89
Udstillingsudvalg
og tilmeldinger.

Redaktør:
Allan Schrattenholz
Gadstrupparken 13
4621 Gadstrup
tlf.02-39 01 47

03-414047

1. Suppleant:
Tommy Drostbo
Morbærhaven 20-76
2620 Albertslund
tlf.02-45 84 40
Udstillingsudvalg

Stof til bladet senest 1.6.84

Postgirokonto:

Rhodesian Ridgeback Klubben
Gironr.: 7 36 04 44
Ottegårdsvej 3
4130 Viby Sj.

KONTINGENTPRISER:

Enkeltkontingent: 150 kr.
Familielkontingent: 200 kr.

ANNONCEPRISER:

Helside: 150 kr.
Halvside: 85 kr.
Kvartside: 50 kr.

Redaktøren forbeholder sig ret til
at forkorte indlæg til bladet.

Et spørgsmål om temperament.

Jeg anså det for nødvendigt at kritisere en vis race fornylig. Alt for mange hunde af denne race viste et vanskeligt temperament. Personer som stod racen nær fortalte, at det blot er en del af hundens natur. Man anså, at hunden i sin udvikling endnu befinder sig for nær den periode, hvor forfædrene var de indfødtes hunde som levede et hårdt og krævende liv uden nogen form for disciplin. Jeg tog det med et gran salt, eftersom det drejer sig om en jagthund. Og jagthunde har som et betydningsfuldt krav, - at de kan adlyde en kommando og slutte jagten når hundens fører giver ordre til det.

Hvis de indfødte er afhængige af det bytte som hundene kan bringe hjem, kan man vel ikke være altfor tolerant med at byttet er sønderlidt og halvt ædt op.

På hundeudstillinger arbejder vi med tamhunde - og et vigtigt ord er "tam". De hunde som vi opdrætter indenfor vort samfund, de hunde som vi tager med til hundeudstillinger og anvender i en form for sport som trækker publikum fra alle verdens hjørner, forudsættes at være tæmmede til denne nye form for anvendelse. I det tilfælde at man ser dem lave alvorlige angreb mod andre hunde, angribe sine ejere hvis disse kræver disciplin, eller forsøge at dissekere dommeren i ringen, kan man vel ikke tale om vel tilpassede tamhunde. Vi tillader ikke et sådant beteende hos husdyr, - eksempelvis ser vi hos en

ko som vægrer sig for at komme ind i stalden, som stanger sine naboer og smadrer malkemaskinerne, snart fejl som fører til supermarkedets pølsedisk.

Vi plejer også at hindre vores børn i at slås, i det mindste i andre situationer end de som følger visse givne spilleregler. Og skulle børnene finde på at give sig på os, tror jeg nok at vi snart havde sat dem på plads. Så hvorfor skal man gå ud fra, at et anti-socialt adfærdsmønster skal kunne forsvares hos hunde.

Nogle racer har fået en dårlig start da de første gang blev udsat for vores miljø. Rhodesian Ridgebacken er et typisk eksempel. Jeg er overbevist om, at Ridgebackvennerne ikke har noget imod at jeg nævner den race, eftersom jeg har en hel del positivt at sige om denne hund. - I sin tidlige forekomst i dette land (England) var Ridgebacken sjældent venskabelig, istedet skændtes hundene med hinanden og modsatte sig effektivt enhver form for kontrol. Det forekom regelmæssigt, at dommere blev bidt af Ridgebacks. Da jeg dømte specialklubbens show, sommeren 1970, blev jeg bidt i begge håndled og kun et stærkt halsbånd på et individ reddede mig fra at blive mere alvorligt skadet. Det gik hedt til mellem hundene og de som kendte racen dannede en ring i behørig afstand fra udstillingsringen. Når vi nu snakker, kun ganske få år efter denne episode - og uden

KENNEL TROLDEBORG

Opdræt af Rhodesian Ridgeback siden 1970!

Hvalpe haves
lejlighedsvis

DK CH Vanolreim Z'Donna.
»Donna er mor til 3 danske champions.

E. og E. A. POULSEN
MOSEGÅRDSVEJ 7
SLAGLILLE . DK 4173 FJENNESLEV
TLF.: 03—60 91 61

at hundenes standard er sunket eller vagtegenskaberne blevet dårligere, er racen blevet klart mere tilgængelig. Man ser sjældent skanderier i ringen eller aggressivitet mod dommeren, men duperes snarere af de flokke af Ridgebacks som ved udendørsudstillingerne roligt venter i græsset på at det bliver deres tur. Ofte flittigt oppasset af små børn. Opdrætterne har taget fat på og løst et alvorligt problem.

Temperamentet er, præcist som eksteriøre egenskaber, en nedarvet faktor. Derfor er det ligeså vigtigt at avle dårligt temperament bort, som svage dårlige ærsætning, svage benstammer eller andre fejl som forstyrrer hundens helhed.

Ingen som avler med fornuft kan tænkes at anvende en blodlinje som giver et ukontrolleret temperament bare for at vinde en anden fordel - eller hvis nogen alligevel gjorde det, var det nødvendigt at komme bort fra blodlinjen så hurtigt som muligt. Ligeså vel som det er idiotisk at avle på hunde med klart lyse øjne, hvis standarden kræver mørke - kun fordi man f.eks. tror, at man får en god pels. Istedet for at fare frem med ekstreme løsninger skal man gå den lange vej og gradvist undgå det som er mindre ønskværdigt og samtidig bygge på det som virker godt. Alt dette gælder således også temperamentet. Foruden at temperamentet måske endda skal ses som en endnu vigtigere egenskab. Jeg kan nok

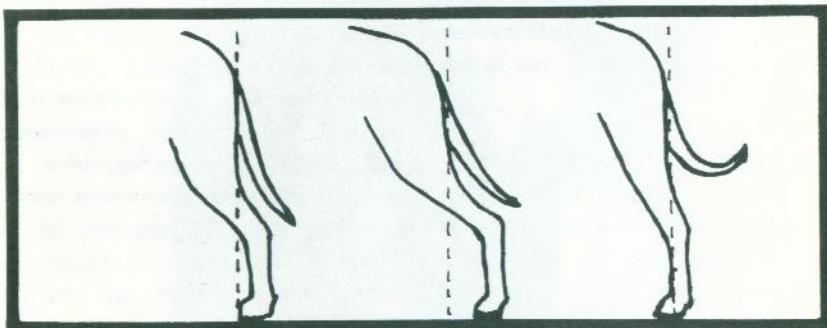
forestille mig situationer, hvor det har været motiveret at anvende hunde, under nøje kontrol, hvor man har kunnet sætte spørgsmålstejn ved temperamentet. Men i alle de tilfælde, hvor man har et alternativ skal man foretrække dette.

Vi tager til udstillinger for at konkurrere gennem vore hunde. Vi håber på at kunne vinde et stykke papir, et stykke som næppe betinger større økonomiske gevinster. Vi kan udstille for at give vores eget ego et løft, eller vi synes måske bare at det er ganske sjovt. Vi kan være ude på at træffe gamle og nye venner eller fordrive en dag som ellers var spildt. Men vi deltager også i udstillingerne for at de kan have økonomisk betydning for os og vor virksomhed. Udstillingerne er medvirkende til at sælge hundene og nutidens udstillinger kan sammenlignes med et udstillingsvindue. I det tilfælde, hvor du sætter en ost fyldt med små livstegn i et udstillingsvindue, vil der sikkert være en eller anden gourmet som vil have den. Sætter du derimod en stol som er ormædt kræves der en virkelig supersælger for at slippe af med eksemplaret. Udstil en hund som a) vil starte et pragtfuldt slagsmål med alle i nærheden og b) gør sit bedste for at bide sin ejer og c) gør et vellykket forsøg på at nappe dommeren, så tror jeg at vi ser en strøm af kommende hvalpekøbere som bevæger sig over til en anden ring, en anden race og et andet udstillingsvindue.

Nutildags har vi, i det mindste i dette land, få hunderacer som viser en større mængde individer med dårlige temperamenter. Vi har set nødvendigheden af de kammeratskabskrav og den sociale rolle, som en hund skal påtage sig. Vist findes der endnu lande og racer, hvor man træffer mennesker som til og med dyrker en ekstra "livlighed" - men i vore civiliserede øjne er dette en dårlig stil. Hvis man tænker sig om, så er der gået mange år siden gladiatorkampene i det gamle Rom. Hunde anvendes ikke længere som dræbende stridshunde, vi anvender ikke hunde til at kæmpe mod

tyre, bjørne eller løver for vor egen fornøjelses skyld. Kamphundene er borte, ligesom formelle hundekampe i denne, den sidste halvdel, af det tyvende århundrede. Og også hundeslagsmålene, håber jeg. - Hunden har været menneskets bedste ven i mange år. Lad den vedblive at være det.

Artiklen er skrevet af den kendte, nu afdøde, udstillingsdommer, Harry Glover og taget fra det sydafrikanske ridgeback-blad, Pronkrug / Ridgeback Record, hvor artiklen blev offentliggjort i efteråret 1983.

Ridgebacken skal have en moderat bagbensvinkling. Overvinkling som man f.eks. kan se det hos schæferhunden, er ikke ønskværdig hos ridgebacken, fordi det medfører at hunden ikke kan klare at løbe over store strækninger; den mister sin udholdenhed. For lidt vinkling (stejl) medfører at den skal tage alt for mange skridt for at tilbagelægge en større strækning. Den moderate vinkling hos ridgebacken, er det der gør den i stand til de hurtige vendinger og zigzag-manøvrer under jagt. - Skinnebenet og lægbenet skal danne en vinkel på ca. 45 grader med jorden. I ovenstående illustration vises eks. på korrekt, over- og undervinkling. Disse ill. må kun tages som vejledende,

da alle hunde skal vurderes som ét hele.

Litteraturhenvisninger:

Janet Murray: "The Rhodesian Ridgeback 1924 - 74."

Pauline Sadler: "The Rhodesian Ridgeback in Australia."

"Så er der Trimm"

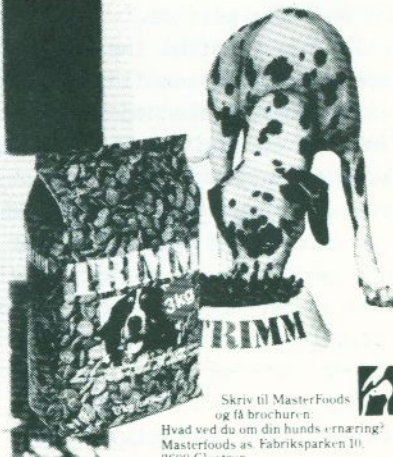

Knnaaasss...

Hunde elsker Trimm. Måske er det de gode ingredienser. Rigtig oksekød, rigtig kylling og friske naturprodukter som hvede og majs. Eller måske er det sammenbagingen til lækre, sprøde bidder der rigtig giver noget at tygge på. Eller måske er det bare fordi sund og naturlig fuldkost middagsmad som Trimm lugter og smager bedre end den mad mange hunde ellers får til middag.

Trimm giver sikker sundhed og mere velsmag for pengene. Trimm kan købes i pakker à 1 kg, 3 kg og 10 kg.

Selv hunde der ikke kan lide tørmad kan lide Trimm middagsmad.

Holway Plover.
Markprøve: 2 x 1. vinder med certifikat.

Skriv til MasterFoods og få brochuren. Hvad ved du om din hunds ernæring? Masterfoods as, Fabriksparken 10, 2600 Glostrup.

Generalforsamling 1984.

HERMED INDKALDER RHODESIAN RIDGEBACK KLUBBEN TIL GENERALFORSAMLING SØNDAG 20.5.1984 PÅ HOTEL OLE LUNDCÅRD, KARLILGADE 1 - 3, KALUNDBORG kl. 12.

Dagsorden ifølge klubbens love:

1. Valg af dirigent.
2. Valg af referant og 2 stemmetællere.
3. Bestyrelsens årsberetning forelægges til godkendelse.

Bestyrelsen anbefaler genvalg af Pia Schrattenholz og Jens Trønning til bestyrelsen og valg af Tommy Drostbo og Mogens Børjesen til suppleanter.

Pia Schrattenholz:

Som med-initiativtager til dannelsen af Rhodesian Ridgeback Klubben, genopstiller jeg hermed til valg for endnu en 2-års periode.

Jeg går kraftigt ind for, at den nuværende bestyrelses linje, fortsættes: Størst mulig åbenhed og samarbejde omkring oplysning til kommende og nuværende ridgeback-ejere om racens styrke og svage sider. Viden hentes hos de der har et stort kendskab til racen, derfor størst muligt samarbejde med opdrættere, dommere, dyrlæger og private fra ind- og udland, for på denne måde at høste den største erfaring og viden. Klubben bør ikke udvikle sig for hurtigt, - derfor har bestyrelsen ikke sat sig større mål end den har kunnet opfylde: Vi havde

4. Revideret regnskab forelægges til godkendelse og meddelelse af ansvarsfrihed.

5. Kontingentsættelse for næste år.

6. Behandling af indkomne forslag fra bestyrelse og medlemmer.

7. Bekendtgørelse af valg til bestyrelse, suppleanter og revisorer.

8. Eventuelt.

på vores Ridgeback-dag 1983 besøg af ridgebackens Grand Old Lady fra Sydafrika, Janet Murray og i 1984 får vi endnu en sydafrikansk dommer, Miss B.I.Jackson. Stig Carlson fra den svenske ridgeback-klub holdt en meget spændende og oplysende dias-foredragsaften om ridgebacken. Vi har, takket være stor hjælp fra et velvilligt klubmedlem, et pænt klubblad. Klubben har en sund økonomi der harmonerer med dens aktiviteter.

Vi har alle i bestyrelsen et helt klart mål: Det er Hundearbejde tid og kræfter skal bruges på - klubben skal ikke være rammen om personstridigheder; disse kan henlægges til generalforsamlingen.

Med venlig hilsen
Pia Schrattenholz

Jens Trønning:

Da jeg i år er på valg til klubbens bestyrelse, skal jeg meddele, at jeg

gerne modtager genvalg, for efter bedste evne at fortsætte arbejdet i Rhodesian Ridgeback Klubben til gavn for alle medlemmer.

Jeg blev valgt til bestyrelsen på den stiftende generalforsamling den 26. sept. 82 og genvalgt til bestyrelsen den 24. april 83. Jeg har i den forløbne periode været kasserer for klubben.

Med venlig hilsen
Jens Trønning.

Tommy Drostbo:

Jeg har været suppleant fra Rhodesian Ridgeback Klubbens start, 1. jan. 83. Jeg har haft Rhodesian Ridgeback siden marts 1977 og har lige fået endnu en ridgeback (hvalp) i oktober 1983. Mit mål for R.R. i Danmark er først og fremmest at få racen flyttet fra det mere "selskabelige", over til dens oprindelige placering, - som jagt- og brugshund. Jeg går ind for, at man skal oplyse om racens sygdomme, herunder går jeg helt ind for oplysningspligt om H.D.-status.

Jeg arbejder som tjener og kender desuden lidt til foreningsarbejde, gennem mit engagement i ungdomsafdelingen i en fodboldklub.

Med venlig hilsen
Tommy Drostbo

Mogens Børjesen:

Grundet min opstilling til bestyrelsen i Rhodesian Ridgeback Klubben er jeg blevet bedt om at skrive om bag-

grunden herfor og om mine tanker vedrørende Rhodesian Ridgebackens fremtid.

Jeg opdagede først for 2½ år siden at der fandtes en race ved navn Rhodesian Ridgeback, men siden er jeg til gengæld blevet "bidt" så grundigt af racen, at jeg meget gerne vil medvirke til, at Rhodesian Ridgebacken bliver mere kendt bl.a. ved aktiviteter af forskellig art.

Da jeg ikke mener, at min erfaring er så stor (vi har haft en hanhund i knapt 2 år), at jeg kan tillade mig at komme med de helt store visioner, vil jeg begrænse mig til at bemærke, at det der har slået mig mest igennem de 2 år, først ved at læse den smule bøger der findes om racen og senere hvad jeg har oplevet og set på udstillinger er, at vi jo nok skal tænke lidt på, om det er "en lille skødehund" vi vil have eller den oprindelige robuste jagt- og vagthund fra Sydafrika, der kunne løbe hele dagen lang. Jeg er absolut tilhænger af det sidste, og derfor kan jeg meget tilslutte mig det pointsystem, hvor man finder frem til årets Rhodesian Ridgeback, således at man her skulle kunne få en hund, som både ser "godt ud" og kan "bruges til noget."

Med venlig hilsen
Mogens Børjesen

E. & E.A.Poulsen foreslår Jørgen Lorenzen som kandidat til bestyrelsesvalget.

Jørgen Lorenzen:

Vores klub er rammen om et interessefællesskab. Et fællesskab, som det er en vigtig opgave for bestyrelsen at fastholde og udbygge. Den skal invitere medlemmerne til at deltage i udvalg og arbejdsgrupper om trænings- og udstillingsvirksomhed, om sundhedsspørgsmål, om stof til bladet etc. Lad os få en billedformidling, der rundsender udstillingsfotos til udstillerne, at bestille efter. Lad os få et billedkartotek. Lad medlemmerne bestyre det, ligesom hvalpeanvisningen. Medlemmernes konkrete erfaringer med deres hunde udgør til sammen klubbens bidrag til den voks-

ende viden om racen. Lad bladet opsamle og formidle de erfaringer ved præcise forespørgsler. Og lad bestyrelsen kvittere med at stille den tilgængelige viden i bøger og tidsskrifter til alle medlemmernes disposition! Lad os begynde med at oprette et fagbibliotek, og lad et biblioteksudvalg bestyre udlånet. - For nu blot at nævne nogle muligheder.

Hvis jeg kommer i bestyrelsen vil jeg arbejde for åbenhed og den bredest mulige dialog i klubben.

Jørgen Lorenzen
Kennel Torhuset

UDSTILLINGSHYGGE

Forslag fremsat af bestyrelsen:

Hvalpe født efter 1. 1. 85 kan kun stambogsføres, hvis begge forældre er HD-fotograferet og resultatet tilgået specialklubben.

Motivering:

Af avlsmæssige årsager, finder DKK det ikke tilrådeligt, at fastsætte restriktioner omkring HD, da det kan få uheldige følger for så lille en race som Rhodesian Ridgeback.

Oplysningspligt om HD kan medvirke til at klarlægge omfanget og konsekvenserne af hoftedysplasi hos Rhodesian Ridgeback i Danmark.

Der henvises iøvrigt til klubbens blad nr.3, 1983, s.28, "Hoftedysplasi - fup eller fakta?" og tilhørende litteraturhenvisninger.

Støttekontingent, med fuld stemmeret, kan fås af ikke-ridgebackejere, med halv kontingentbetaling.

Motivering:

Bestyrelsen påtog sig at fremsætte dette forslag på klubbens generalforsamling 1984. Forslaget blev stillet på generalforsamlingen 1983 af Lis Jessen. Iøvrigt henvises til referat af denne i klubbens blad nr.3, 1983, s. 10.

Forslag fremsat af Jørgen Lorenzen.

Hunde må kun anvendes i avl, efter at de i DKK er registreret med HD-status B2 eller bedre. Tæver skal ved

røntgenfotograferingen være mindst 20 mdr., hanner mindst 24 mdr.

Denne restriktion træder i kraft 1. 1. 1985, under forbehold af DKK's godkendelse, for tæver, født efter 1. 5. 1983 og for hanner, født efter 1. 1. 1983.

MOTIVERING:

a) Hvorfor en HD-restriktion? Adskillige undersøgelser dokumenterer, at avl på HD-fri og HD-svage hunde giver mindre HD-frekvens og -grad i afkommet end avl på hunde med HD (se fx vores medlemsblad 3/83, s.28ff). Dette taler for en avlsrestriktion. Den følgende argumentation samler sig om at påvise det rimelige i at trække grænsen ved B2 (efter det ny, internationale bedømmelsesskema, aftrykt i medlemsbladet 3/83, s. 30), - ikke højere oppe på skalaen.

b) Grænsen ved B2 er rimelig streng. I SV-Zeitung (: den tyske schäferhundeklubs medlemsblad) feb. 1983 skriver prof. dr. W. Brass, der var medarbejder i den af FCI nedsatte videnskabelige kommission, som udarbejdede det ny bedømmelsessystem, at systemet svarer til de kriterier, man hidtil har anvendt i den tyske schäferhundeklub (SV), og at man i SV bruger betegnelsen "fast normal" (B1 - B2) om "de tilfælde, som ikke opviser nogle af de forandringer, der er karakteristiske for HD. De viser snarere afvigelser fra normen, som ikke er mere betydelige, end at de med

rimelighed kan henregnes til den anatomiske variation i sunde led (...sie zeigen vielmehr geringgradige Abweichungen von der Norm, die noch zur anatomischen Variation gesunder Gelenke gerechnet werden dürfen)."

Denne autoritative fremstilling viser, at ligesom de tyske betegnelser for området B1 - B2: "Übergangsform/verdächtig", at en større respekt for virkelighedens nuancer, altså en større saglighed, end den kategoriske forenkling i vort medlemsblad 3/83, s. 30 "...B2, dvs ikke-fri for HD."

c) Hvorfor ikke være endnu strengere? Den ny internationale HD-skala er bygget således op, at bogstaverne A - E markerer en overinddeling, tallene 1 - 2 en underinddeling eller graduering indenfor hovedgrupperne. Det er derfor naturligt at lægge grænsen mellem to bogstaver. En grænse efter B1 ville synes vilkårlig, jfr. "Hunden" 12/82, s. 36: "Svagheden ved det hidtige danske system er helt åbenbart, at man har en meget skarp grænse mellem kvalifikation og diskvalifikation. En marginal forskel bliver dermed afgørende, hvor der er knyttet restriktioner til HD-status."

På den anden side ville en grænse så højt oppe som efter A2 betegne en indsnævring i forhold til det gamle system ("fri" omfatter B1). Dette forekommer ikke blot urimeligt, men direkte betænkeligt:

d) for det første fordi hele HD-problematikken er overordentlig kompliceret og i flere henseender belastet

af tvivl. Denne tvivl gælder dels arvegangen (generelt: forholdet mellem arvelige og miljøbetingede faktorer - specielt: det forhold, at man ikke uden videre kan slutte fra en bestemt hunds HD-status til afkomets), dels billedbedømmelsen.

e) for det andet, og navnlig, på grund af det ræsonnement, som den tidligere formand for DKK's sundhedsudvalg Marianne Holm-Hansen fremførte i forbindelse med indførelsen af Schäferhundeklubbens tidligere meget strenge, men nu forladte (!) praksis:

"I en race, hvor avlsmaterialet kun er en tiendedel af det, Schäferhundeklubben disponerer over, kan man ikke på forhånd tillade sig at udelukke alle hunde, der viser en eller anden grad af HD (og så langt ned er der jo ikke engang tale om at gå med Ridgebacks, JL) fra avl. Så risikerer man, at andre vigtige faktorer, eksempelvis karakteregenskaberne, sættes over styr." ("Hunden" 7-8/80, s. 49).

- Altså: det, der ved en meget streng HD-restriktion måske kunne vindes i én enkelt henseende, ville kunne opvejes af de uoverskuelige omkostninger på andre (lige så) vigtige områder. Dette dilemma, den uløselige sammenhæng mellem gevinst og tab, som iøvrigt ikke kun er et HD-problem, men et helt generelt opdrætsproblem, taler for en afvejning af hensynene, ikke for énsidighed til nogen af siderne.

Jørgen Lorenzen
Kennel Torhuset

Vermox Vet.^{trade mark} JANSSEN

Befrier hund og kat for indvoldsorm.

VERMOX vet. er et bredspektret ormemiddel, der befrier hund og kat for alle alm. forekommende indvoldsorm.

VERMOX vet. tabl. er nem at give dyrene.

VERMOX vet. tabl. er let at dosere.

VERMOX vet. tabl. er uden egen lugt og smag.

VERMOX vet. tabl. i praktisk blisterpakning med 10 tabletter.

Den bredspektrede effekt er betinget af behandling i 5 dage - på første behandlingsdag udryddes kun spolorm, alle andre indvoldsorm og evt. vandrende larvestadier elimineres i løbet af de næste 4 dage.

Dosering:

Hvalpe og killinger: 1/4 tabl. 2 x dgl. i 5 dage

Katte og små hunde: 1/2 tabl. 2 x dgl. i 5 dage

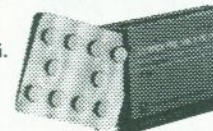
Større hunde: 1 tabl. 2 x dgl. i 5 dage

Handelsform:

Blisterpakning med 10 tabl. à 100 mg.

Apotekerpris kr. 24,10 (incl. moms)

VERMOX vet. tabl.
kan købes receptfrit.

JANSSEN PHARMA
HAMMERBAKKEN 21 · 3460 BIRKERØD · TLF. (02) 8110 44

REFERAT FRA BESTYRELSESMØDE 22.1.1984

Den 15.1. var der 69 medlemmer.

I 1984 skal vi selv betale for sætning af bladet, hvorfor der skal indkøbes en skrivemaskine.

Indholdet af bladet diskuteres. Vi skal prøve at spørge folk på udstillinger, hvad de kunne tænke sig at bladet skulle indeholde. Debat om enkeltpersoner skal fortsat udelades af bladet. Hvert blad skal indeholde lidt nyt stof fra udlandet. Det besluttet at bringe dommerinterviews med dommere fra Rhodesian Ridgeback Klubbens egne udstillinger.

På valg til bestyrelsen er: Pia, Jens, Tommy og Mogens.

Forslag til generalforsamlingen:

a) HD-fotografering før avl. b) Halv

kontingent for støttemedlemmer, med stemmeret.

Premie til Årets Ridgeback, - skulptur af en ridgeback, delvist finansieret af private sponsorer.

Svar fra Birthe Møller Hansen, vedrørende stofmærker, mangler.

Pris på trøjer med klubbens bomærke undersøges til næste møde.

Premier til udstillinger, diskuteres.

Invitation sendt til Birthe Møller Hansen til Ridgeback-dagen 1984.

Bestyrelsesmøder holdes fremtidigt i det mest centrale område. Dækning af rejseudgifter diskuteres.

For 1983 har sekretæren og redaktøren hver modtaget 200 kr. i telefonpenge.

Referant: Pia Schrattenholz

*lay-out - rentegning
offsettryk - bogtryk
reproduktion - fotosats*

VADGÅRDSVEJ 42
TLF. 01-69 98 00

01-69 98 00

KENNEL TORHUSE T
RHODESIAN RIDGEBACK
L & J Lorenzen · Bjergby v. Hjørring · 08 971126

***** * ÅRETS ~ RIDGEBACK ~ 1984 * *****

1. Denne konkurrence er åben for alle dansk-ejede Rhodesian Ridgeback. Konkurrencen er stiftet af Rhodesian Ridgeback Klubben.
2. Formålet er at stimulere udstillings- og lydighedsaktiviteter.
3. Præmien er en vandrepræmie som erhverves for 1 år af gangen og erstattes ved den nye præmieoverrækkelse med en pokal til evigt eje.

	BIR	BIG	BIS	LP 1	LP 2	LP 3	
1	20	40	80	10	15	20	1 pr.
2	15	30	60	7	12	17	2 pr.
3	10	20	40	5	10	15	3 pr.
4	5	10	20				

6. Point-optællingen afsluttes på DKK's Herning-udstilling, hvorefter præmien overrækkes. I tilfælde af pointlighed, vinder den Rhodesian Ridgeback som har opnået flest B.I.R.

VANDREPRÆMIE TIL ÅRETS RIDGEBACK 1984

Vandrepræmien bliver en mini-skulptur af en Rhodesian Ridgeback (15-20 cm), udarbejdet af en dansk kunstner. Den bliver delvist financeret af private sponsorer og delvist af klubben. Hvis du har lyst til at give et bidrag til denne flotte præmie, så kontakt venligst Vibeke Olsen, Mariehøj 411 2990 Nivå.

Vandrepræmien kan erhverves til evigt eje, når den samme hund har vundet den 3 gange.

4. Konkurrencen omfatter 10 danske eksteriør-udstillinger og maksimalt 10 DKK-godkendte lydighedsprøver.
5. Point-beregningen foretages af Rhodesian Ridgeback Klubben og foretages på følgende måde:

Ole Staunskjær med Vibeke og Nadra.

UDSTILLINGER I 1984!

Otterup (Fyn) 25.3.84 (R.R.K.)
 Anmeldelsesfrist senest 20.2.84
 Dommer: M.M.Madsen (Danmark).

Roskilde (Sjælland) 15.4.84 (R.R.K.)
 Anmeldelsesfrist senest 18.3.84.
 Dommer: Tore Edmund (Norge).

Vadum (Jylland) 28.4.84 (D.K.K.)
 Anmeldelsesfrist senest 24.3.84
 Dommer: Diane Anderson (Norge).

Korsør (Sjælland) 3.6.84 (R.R.K.)
 Anmeldelsesfrist senest 30.4.84.
 Dommer: B.I.Jackson (Sydafrika).

Brøndby (Sjælland) 17.6.84. (D.K.K.)
 Anmeldelsesfrist senest 12.5.84
 Dommer: Cottasavi (Luxemburg).

Århus (Jylland) 5.8.84 (R.R.K.)
 Anmeldelsesfrist senest 2.7.84

Otterup (Fyn) 12.8.84 (D.K.K.)
 Anmeldelsesfrist senest 7.7.84
 Dommer: Marianne Fyrst-Danielson (S.).

Hillerød (Sjælland) 15.9.84 (D.K.K.)
 Anmeldelsesfrist senest 11.8.84
 Dommer: Ulla Magnusson (Sverige).

Karlsunde (Sjælland) 14.10.84 (R.R.K.)
 Anmeldelsesfrist senest 17.9.84

Herning (Jylland) 18.11.84 (D.K.K.)
 Anmeldelsesfrist senest 13.10.84
 Dommer: Elina Lethinen (Finland).

SKUER:

Ridgeback-dagen 1984:
 Fyn 1.7.84.
 Anmeldelsesfrist senest 4.6.84.
 Dommer: Birthe Møller Hansen (Danmark)

**Ridgeback
 bevogter
 figurant
 under
 træning**

Om grå stær (katarakt) hos Rhodesian Ridgeback.

På baggrund af, at der hos to beslægtede hunde er påvist grå stær lokaliseret til bagerste linsekapsel, har redaktøren bedt om en kommentar til fundet og en vurdering af konsekvenserne.

Bagerste polstær er især kendt fra Golden Retriever, men er også påvist i mange andre racer.

På baggrund af linsens opbygning vil en uklarhed i bagerste pol oftest vise sig som et omvendt Y eller en trekant der kan strække sig mere eller mindre ud i linsen. Uklarheden kan iagttages ned til 6-måneders alderen og ændrer sig meget lidt livet igennem, d.v.s. den påvirker praktisk talt ikke synet.

Hos Golden og Labrador træffer man også en anden type der starter i den del af linsen, som omgiver linsekernen (cortex). Denne anden type udvikler sig meget hurtigt til total blindhed.

Man kender ikke arvegangen for nogen af typerne, men man antager, at polstæren kunne repræsentere anlægsebære, mens den totale stær udvikler sig når genet optræder i dobbeltdosis (homozygot).

For at reducere hyppigheden af lidelserne, har man derfor ofte undladt at bruge dyrene i avlen, - i tilfælde af polstær dog stort set blot undladt at parre dyr der begge havde polstær.

I Rhodesian Ridgeback, hvor avlsmaterialet er lille, kan man efter min mening ikke umiddelbart tilråde, at tage dyr med polstær ud af avl før efter grundige overvejelser.

Det er givet, at lidelsen som i andre racer må være arveligt betinget, men arvegangen er komplet ukendt og vi ved intet om, hvorvidt andre faktorer, f.eks. miljøfaktorer spiller en rolle. Dyrene er ikke invaliderede og i en lille race er der i særlig grad muligheder for, at restriktioner for en sygdom hurtigt leder til indavl og dermed til forekomst af andre arvelige forekomster.

Anita og Torhusets Tawny Dorset.

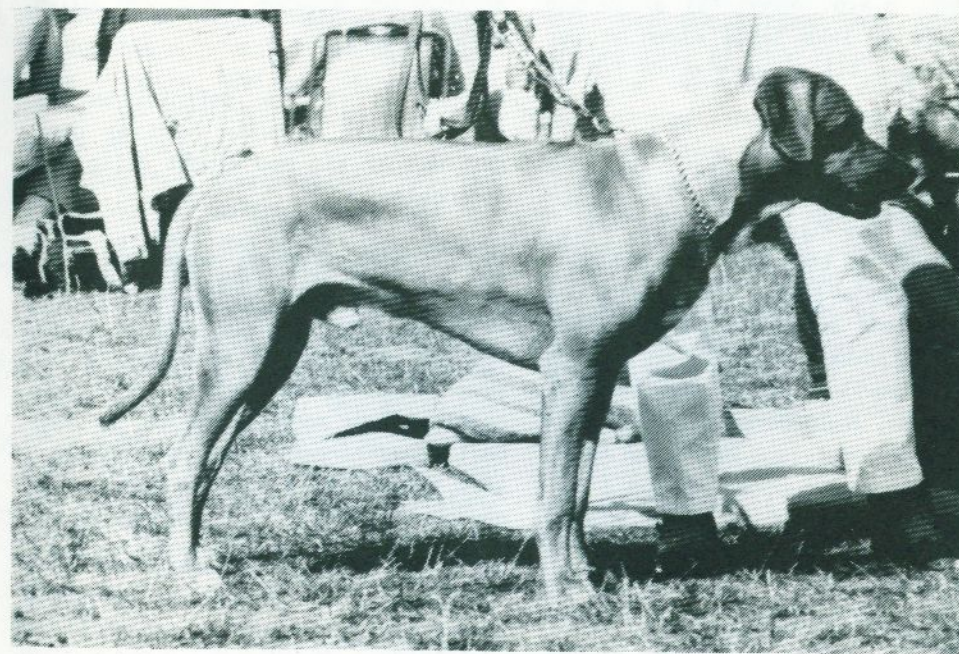
Det betyder dog ikke, at man skal lade fem og syv være lige. Alle bør forlange, at en potentiel avlspartner skal være undersøgt, så øjestatus kendes og man får mulighed for at vurdere, om den pågældende hunds øvrige kvaliteter gør det berettiget at bruge den.

Ingen kan undgå at løbe ind i uheldige genkombinationer på et eller andet tidspunkt, så der er ikke noget at skamme sig over. Et krav om friattester før stambogsføring er berettiget, hvor virkelig invaliderende lidelser truer, f.eks. sinus hos Rhodesian

Ridgeback, men ellers er den bedste metode sund fornuft og eksemplets gode magt. Kun de færreste racer er store nok til at tåle den fromindskelse af avlsmaterialet som flere kæmpelsesprogrammer indebærer.

Man må altså altid prioritere, i denne forbindelse gælder det altså vigtigheden af en uklarhed i linsen som vi gerne vil undgå, men vil vi betale prisen, hvis det betyder, at vi må vælge en avlspartner med et mere usikkert temperament.

Af dyrlæge Ib Engelhard.

Torhusets Tawny Squire.

Amerikaneren Lawrence M. Kalstone, har i mange år avlet og udstillet hunde. Hans studie af bevægelser begyndte gennem hans interesse for fotografering. Efter at have taget slow-motion optagelser af sin engelske setter, indså han, hvor meget som kunne opdages på film og han har i dag en af verdens mest komplette samlinger om bevægelser. Vi er meget glade for at vi har fået lov til at publicere hans egen artikel om bevægelser, som her kommer i oversættelse af Sonja Nilsson.

SUNDHED HOS HUNDEN OG HVORDAN VI KAN SE DET

Dyrets aktivitet kan inddeles i to hovedkategorier:

1. Indre aktiviteter forårsaget af vitale organer, f.eks. fordøjelse.

2. Ydre aktiviteter, d.v.s. evnen til at skaffe mad og evnen til at undgå fjender, m.a.o. evnen til at bevæge sig. Det er ikke længe siden at dyr var tvunget til at være sunde for at overleve.

Med domesticeringen af hunde begyndte specialiseret opdræt. Man havde brug for hunde som kunne gøre gavn. Fåreavlere kunne tredoble sin bestand, hvis de havde to-tre gode hunde der holdt fårene under kontrol, og beskyttede flokken mod vilde og farlige dyr. Landmændene havde kun ret til det område, hvor deres bestand græssede og de udviklede derfor en hund, lig corgin, der nappede kørne i hasserne, og drev dem ud på et større område. Jægere fandt ud af, at deres bytte kunne blive større, hvis de havde en god hund der kunne opspore vildtet... f.eks. pointer, setter o.s.v. Siden opdagede de at de kunne

skyde fugle ude over vandet og retrieveropdræt udvikledes.

Specialiseret opdræt har givet mange fine racer, hver og en udviklet til sit formål. Med undtagelse af nogle få dværghunderacer, har alle arbejdende hunde et fælles træk, evnen til at gøre sit arbejde med mindst mulig anstrengelse.

Og det er faktisk definitionen på sundhed: den sundeste hund er den, der bevæger sig med mindst mulig anstrengelse.

Ved at genkende denne sammenhæng, tager vi det første skridt til forståelse for hundens kropsbygning. Hvordan kan det være at så mange mennesker adskiller bevægelser og kropsbygning? Hvor mange gange har du ikke hørt bemærkningen: "Han er vidunderligt bygget, hvis han dog bare kunne bevæge sig bedre!" Men forskellen er jo netop den, at bevægelserne begrundes i hundens bygning.

At forstå standarden.

Bevægelser kan sammenlignes med et

termometer. Et termometer viser, at man er syg, hvis temperaturen stiger over det normale. Men for at vide dette må du først vide, hvad der er normalt. Alle har en temperatur, men det er dens forhold til det den burde være, der betyder noget. Sådan er det også med kropsbygning og bevægelser: Alle hunde har en kropsbygning og alle hunde bevæger sig, men før du kan bedømme hvor tæt på idealet disse er må du først forstå hvorfor man i standarden søger efter specielle kendetegn. Lad mig illustrere dette ved at citere pudel-standarden, hvor der om halsen står: "velproportioneret, uden løs halshud, stærk og lang som gør at hovedet bæres højt og med værdighed." Af denne beskrivelse må man formode, at halsen har en æstetisk værdi. Det er rigtigt, men der ligger mere i dette, end som så. Hvad ved vi om den virkelige anledning til at ønske en lang hals? Hvilken betydning har den for bevægelserne? Hvis en hund ikke har en lang hals, hvad kan vi da se andet end at den ikke længe formår at bære hovedet højt og værdigt? Hvad siger løs halshud os? Svarene burde være selvklare, men jeg tør vædde på, at mange opdrættere har svært ved at give dem. Der er to hovedårsager til at man skal have en lang hals, og som følge deraf en hvalvet nakke, noget som pudelstandarden ikke nævner, men som enhver godt præmieret pudel har. Den ene årsag er, at området ved halsens bue er tilhæfte for mange muskler, sener og ledbånd bl.a. dem der hjælper hun-

dens forbensbevægelser. En lang hals tillader lange muskler og bidrager til bedre bevægelser fordi lange muskler er mere udholdende end korte og tykke. De reagerer også hurtigere. Som følge af dette, er næsten alle sportsfolk lange og sene. I har sikkert alle bemærket at muskuløse hunde med grove og tunge benstammer, ikke er så hurtige og temperamentsfulde som lettere muskuløse hunde.

Den anden årsag til en lang hals er, at den hjælper bevægelsesevnen ved at finde hundens ligevægt. En lang hals bidrager til større bevægelses-effektivitet end en kort. Det bør i denne sammenhæng nævnes, at den mest effektive hund ikke bærer hovedet højt, men mere fremstrakt, når den bevæger sig. At bære hovedet højt er nok enten en ønskværdig eller optrænet egenskab. Hovedet holdes fremstrakt af samme grund som en sprinter altid holder overkroppen fremad, for at holde en ustabil position hvilket tvinger benene til at konkurrere med resten af kroppen. Hvad angår stramt halsskind giver det det et fingerpeg om hundens muskler iøvrigt. Slappe halsmuskler tyder sædvanligvis på samme tilstand hos hundens andre muskler.

Jeg vil forsøge at forklare bevægelsen gennem to ganske enkle gloser.

Den første er tyngdekraften, naturens lov at alting falder til jorden. Tab en bold og den falder til jorden, lad

nogle sparke benene væk under dig og du falder... eller jeg skal måske sige at din kropstygnde falder til jorden. Uden at du er bevidst om det, har dine ben båret din kropsvægt med samme kraft som tyngdekraften trækker dig ned. Som resultat stiger du hverken opad eller falder (dette er ikke hele sandheden, men kan bruges til vores formål).

Den anden gløse er tyngdepunktet. Dette er et tænkt punkt i en person eller ting, hvor alle kræfter er lige - ligevægtspunktet. På en 30 cm. lineal er det ved 15 cm., på en meter ved 50 cm. Hvis du tager et 3 m langt rør, tager du det automatisk op midt på. Du tager det op på dets ligevægtspunkt.

UDSTILLINGSRESULTATER 1983

Herning 6.11.83.

Championklasse tæver:

Torhusets Tan Shagreen, ejer: Lone Lorenzen.

1 pr., 1 v., ck., cacib., BIR 1.

Åben klasse tæver:

Kito Africanus, Ejer: Leif Nielsen
1 pr., 1v., ck., cert., res.cacib.,
BIR 2.

Torhusets Tan Sheba, Ejer: Malene Braad.

1 pr., 2v.

Torhusets Tan Grace, Ejer: Robert

Mennesker har ligesom hundene et ligevægtspunkt, som findes i hoftehøjde midt på kroppen. På hunden er det mellem et punkt præcis bag ved skuldrene til et andet punkt ca. en tredjedel bagud på kroppen. Man behøver ikke vide præcist hvor, men det er vigtigt at vide og forstå at dette er ligevægtspunktet. Når ligevægten forskubbes ud af sin position, uden at underlaget også ændres, opstår en bevægelse... måske begyndelse til skridt eller trav eller måske et fald. Når tyngdepunktet har støtte nedefra (benene), forhindres man i at falde. Hvis dette er foran eller bagved denne støtte, falder man enten fremad eller bagud. Jeg nævnte tidligere at løbere eller sprintere løber fremadbøjet. I denne stilling ligger

Becker.

2 pr.

Unghundeklasse tæver:

Torhusets Tawny Delilah, Ejer: Lone Lorenzen.

Pr.: 0.

Lydighedsprøver:

Klasse 1:

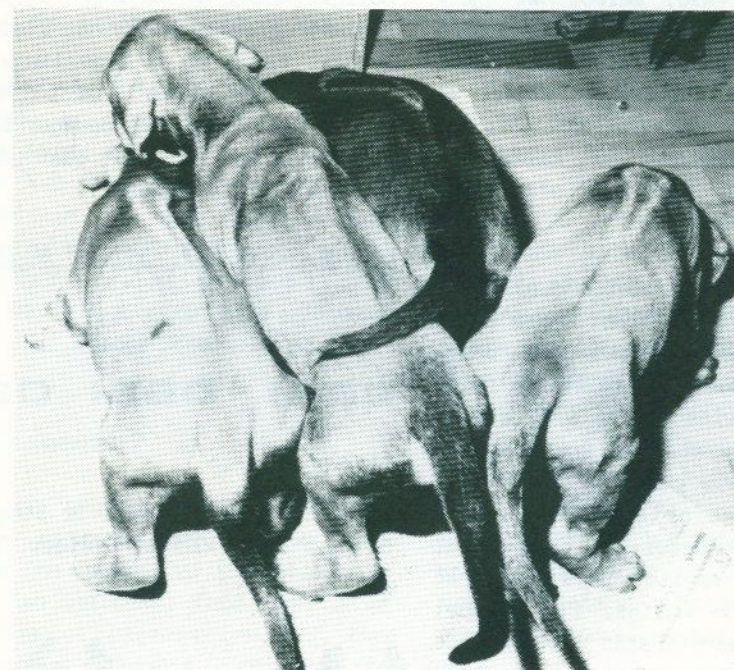
Torhusets Tan Shagreen, Ejer: Lone Lorenzen.

92 point = 1 pr.

Klasse 2.:

Kito Africanus, Ejer: Leif Nielsen
144 point = 1 pr.

KENNEL BITTE-NUS

Henvendelse til:
VIBEKE OLSEN

Mariehøj 411, 2990 Nivå

Telefon 02-24 31 89

tyngdepunktet foran støtten (benene). Hvis benene pludselig kom i ro, ville kroppen falde forlængs. For at forhindre dette tager de hurtigt det ene ben efter det andet frem, for at sætte støtten direkte under tyngdepunktet.

At bevæge sig økonomisk.

Det er hvad bevægelse drejer sig om. Vi sætter en fod frem og derved forstyrres vores balance. For at forhindre at vi falder, sætter vi hurtigt den anden fod frem. Hvert skridt er et muligt fald, selvom det sjældent sker. Vi har helt fra barndommen lært os hvordan vi skal placere vores fødder for at forhindre faldet. At det lille barn ofte falder skyldes, at det endnu ikke har lært de reflekser som styrer føddernes placering, at kende.

Bevægelse er ikke andet end at komme ud af balance og derefter ændre stilling for at genvinde balancen. Bevægelse er en serie kontrollerede fald. Jeg er overbevist om, at i alle kinder til udtrykket "den korteste afstand mellem to punkter er en lige linje", hvilket er et kriterium for effektive bevægelser. Vi ønsker at tyngdepunktet flyttes frem i en, så lige linje som muligt. Et eksempel gør måske at man forstår dette bedre: Hvis du går fire eller fem kvarter, er der ikke så stor risiko for, at du er udmattet, men hvis du istedet hopper strækningen igennem, ville du

sikkert være helt udmattet. Hvorfor? Dit tyngdepunkt bevæges fremad i en unødigt høj bue... fra jorden til hoptets højeste punkt og tilbage. Energi sløses bort ved at bevæge dig opad når det du ville var at komme fremad. Du blev også træt fordi dine ben fik et ekstra stød af den hårde landing efter hvert hop.

Idealistisk set burde ligevægtpunktet bevæge sig parallelt med jorden, men det er umuligt uden friktion mellem fødderne og jorden. Det næstbedste er, at underlaget er så fladt som muligt. Husk, at meningen er, effektivitet og dette opnås når ligevægtpunktet er i, en så lige linje eller 'svag bue som muligt'. Se på hundens hals i trav. Hvis den bevæger sig alt for meget, er der noget galt (sædvanligvis i skulderpartiet).

LÆS DEL 2. I NÆSTE NUMMER AF BLADET.

OBS! OBS! OBS!

Alle udstillingsgebyrer er steget med 5 kr., idet klubben følger D.K.K.'s priser.

Hunde på 14 dage er også brugshunde.

Det er nok en lidt provokerende overskrift. Og dog er det en kendsgerning, at den nyfødte hvalp allerede kort tid efter fødselen begynder at udnytte de medfødte anlæg til at søge og finde patten.

Et af de spørgsmål, hvalpekøbere ofte stiller, er: Hvornår skal vi begynde at træne vores hund? Her tænkes ikke på den almindelige opdragelse, som starter, når hvalpen 8 uger gammel kommer til det nye hjem, og som man kan læse om i de fleste hundebøger. Nej, spørgsmålet gælder nok snarere, hvornår man kan starte arbejdet med at gøre det lille kræ til brugshund.

Det mest almindelige svar på dette spørgsmål er desværre nok, at hvalpen er moden til at gå i gang, når den er 5-6 måneder gammel. Og inden den tid kan man lære den renlighed, at sove alene, at komme ved indkaldning/-fløjtning, at gå pænt i line o.s.v. Kort sagt almindelig lydighed, sådan som enhver familiehund lærer det.

Hvorfor desværre?

Fordi man ved at vente, til hvalpen er 5-6 måneder gammel, ikke alene spilder en masse tid (og mange glæder). Men allermest fordi man derved risikerer at passere den tid, hvor hvalpen er allermest modtagelig for at lære at bruge næsen til at finde dels føde dels artsfæller: Kort sagt, hvalpens jagtlyst. Vi ved, at hvis

hvalpen ikke i prægningsfasen (3.-7. uge) præges på mennesker (og helst så mange som muligt), får vi en reserveret hund. Og vi ved, at denne er så vigtig, at forsømmelser ikke senere kan indhentes.

Men meget tyder på, at forsømmelser i starten af andre af hvalpens udviklingsfaser er ligeså fatale. Hvis man passerer den fase, hvor det er naturligt for hvalpen at træne og indlære jagt- og flokinstinkterne, forspilder man chancerne for at få en god brugshund. Eller lægger i hvert fald grunden til mange senere besværligheder under indlæring i brugshundeprogrammet.

Prøv en gang at forestille Jer, at en ulvemor ventede med at lære sine hvalpe at jage/skaffe føde til de var 5-6 måneder gamle. Sådanne unge ulve ville være dømt til sultedøden meget hurtigt. Næ, hos de vilde dyr starter indlæringen i næsearbejde og jagt allerede, når hvalpen holder op med at die. Den første faste føde består af opgylpning fra forældrene.

Disse "godbidder" bliver gylpet op rundt omkring i eller lige uden for hulen. Og så må hvalpene ved at bruge næsen finde føden. De dygtige bliver sunde og stærke. De mindre dygtige går til grunde - og bliver ikke hjulpet.

Denne "jagttræning" begynder allerede i 5-ugers alderen. Men hurtigt øges

kravene, og når hvalpene er omkring et halvt år, skal de selv kunne spore, jage og nedlægge et bytte sammen med flokken.

Det var disse teorier, der fik os til at arbejde med HVALPE-MOTIVATION med begge Bingo's kuld.

Og selvom vi naturligvis ikke vil gøre krav på at have fundet nogen patentløsning på, hvordan man får gode brugshunde, så har vi alligevel høstet så gode erfaringer ved forsøget, at vi synes, de er værd at give videre:

0 - 12 dage.

Hvalpene skal have ro. Tæven passer selv de små. Dier, renser o.s.v. Vi

har selvfølgelig prøvet hvalpenes bi-tonus (evne til at finde patten/skelne varme fra kulde). Men ellers er der ro omkring kullet.

12 - 13 dage.

Nu kan hvalpene kravle over kortere afstande, og man kan så småt starte med motivationstræningen 1 gang daglig for hver hvalp.

Tæven dækkes af. En hvalp ad gangen anbringes ca. 1 meter fra tæven og overlades til selv at løse problemet. Den må gerne være lidt småsulten. Når den ligger alene, vil den savne varmen fra flokken/moderen. Og den vil savne mad. Instinktivt vil den begynde at søge i pendulbevægelse zig zag og bruge næsen til at registrere var-

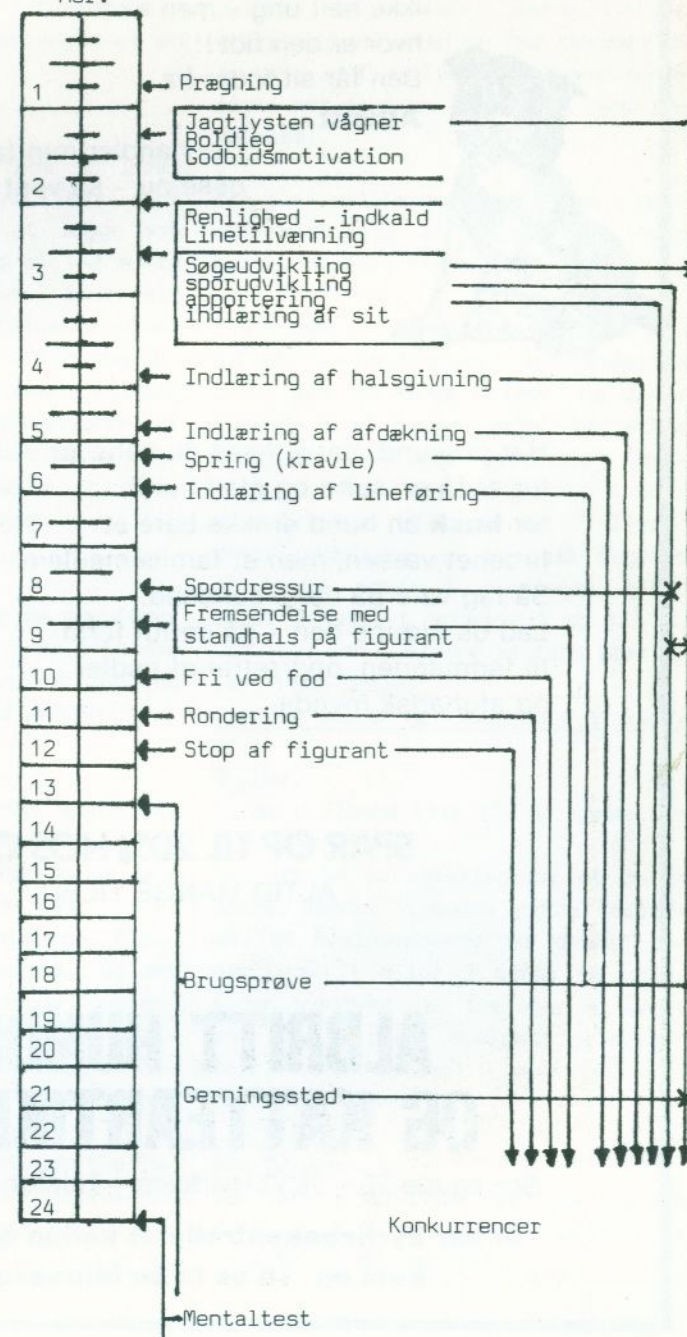

Anderson vurderer Loustigens Fair Gambler.

Fødsel

Omstillingsperioden
Flokprægning
Lederprægning
Halv kønsmoden
Rolig periode
Fysisk kønsmodning
Dressurperiode
Psykisk modning

Mdr.

Jeg kender en anden hund
ikke helt ung - men av mand
hvor er den flot !!

Den får sit foder fra

Albritt -

Der handler min far og mor
osse nu - så vent bare

Har du hund, har vi hvad du behøver
for at få en sund og glad hund,
for **husk** en hund er ikke bare et
firbenet væsen, men et familiemedlem.
Så tag vare på dens sundhed.
Lad os hjælpe den - gå derfor først
til fagmanden, opdrætter af pudler
og afghansk mynde,

SPAR OP TIL 20% HOS OS
ALTID MANGE TILBUD

ALBRITT HUNDE- OG KATTEARTIKLER

Storegade 25 - 2650 Hvidovre - Telefon 01-78 49 16

Vi har dyrlægekontrolleret kylling og indmad
Kom og lad os få en hundesnak

men og lugten fra moderen. Motivati-
onen er stærk. Og belønningen er en
mæketår.

2 - 4 uger.

Hvalpene får nu fast føde og lærer
hurtigt at sætte pris på f.eks. lidt
hakket kød o.l. Prøv at lægge små
kødstykker i en afstand af 1-2 m fra
hvalpene. Og lad dem selv snuse sig
frem til godbidderne (ligesom ulve-
hvalpene vil gøre det efter opgylp-
ningen). Det er en glimrende træning
for de små næser. Motivationen er
stærk. Og det er fantastisk at se,
hvor hurtigt de små lærer at komme
først frem til godbidderne.

4 - 5 uger.

Afstanden mellem hvalpe og godbidder
øges gradvist op til 4-5 m. Hvis man
har tid og plads, er det en god ide
at træne med én hvalp ad gangen.

5 - 6 uger.

Motivations-træningen med godbidder
fortsætter. Men afstanden øges. Og
godbidderne må efterhånden gerne være
lidt svære at finde (skjulte).
Hvalpene er nu meget legesyge. Flok-
prægningen er i fuld gang nu. Og det
er meget vigtigt at hvalpene "opdrag-
es" af såvel hundemoder som hundefa-
der, ligesom den indbyrdes leg hvalp-
ene imellem er af største betydning.

Og nu kan man begynde at udnytte re-
sultaterne af motivationstræningen
på godbidder til at starte op med
boldmotivation. Begynd at trille en

bold - ikke kaste. Denne træning
styrker jagtlysten og har desuden en
gavnlig indflydelse på hvalpens moto-
riske nervesystem (= kontrol over be-
vægelse).

Man skal selvfølgelig kun lege i gan-
ske kort tid af gangen med hver
hvalp. Hellere flere gange dagligt.

7 - 8 uger.

Nu er hvalpene stærkt interesserede
i at jage og fange bolden. Og de er
trænede i at bruge næsen både efter
godbidder og "døde genstande" (bol-
den). I virkeligheden går en 8 uger
gammel hvalp allerede et "feltsøg"
efter godbidder og er også begyndt
at bruge næsen i jagtlegen efter
bold. Effektivt arbejde i op til 10
minutter kan hvalpene sagtens præste-
re 8 uger gamle.

Grunden til en god brugshund er lagt.

8 uger.

Nu er hvalpene klar til at komme til
deres nye ejere.

Det ideelle er naturligvis, at de to
parter kender hinanden godt i forvej-
en. At hvalpekøberne har besøgt op-
drætteren 1 eller 2 gange om ugen,
siden hvalpene var tre uger og været
med til at prøve hvalpene på menne-
sker, samt deltaget i motivations -
træningen/legen.

8 - 10 uger.

Den første dag i det nye hjem (og den
følgende tid) er naturligvis en stor
omvæltning for hvalpen.

Men denne omvæltning går væsentlig lettere for den hvalp, som i sin tidlige opvækst har fået skærpet sin nysgerrighed gennem leg og jagt, og som er vant til at "målrette" sin aktivitet. Den gode prægning på mennesker bidrager i høj grad også til at lette overgangen.

Hvalpen vil naturligvis undersøge de nye omgivelser minutløst. Og dens nysgerrighed kan udnyttes på flere måder, hvis den i forvejen er motive- ret på godbidder og på bold.

Husk, at bolden aldrig må ligge frem- me. Den skal være kært legetøj/red- skab til træning. Ikke noget man kan ligge og grave i i utide.

Bolden er god til flere ting. Den styrker, som nævnt, jagtlysten. Men den erstatter også søskende-jagtleg (og dermed savnet af søskende). Og så er bolden vældig god til at aflede hvalpen med, hvis den er i gang med noget, man ikke vil have den til. For- bløffende hurtigt vil hvalpen behol- de bolden i munden, når den har "fan- get" den. Ved at løbe væk fra hvalpen (aldrig hen imod den) får man den til at følge efter - med bolden i munden. (Man bliver selv et jagtbytte). De første skridt til en apportering er taget.

Al motivations-træning foregår natur- ligvis endnu i "reviret". Den lille hvalp er jo endnu ikke vaccineret og bør derfor holdes væk fra andre hun-

de.

Men det er uhyre vigtigt, at hvalpens lyst til at jage og til at løse opga- ver med næsen på korte motivations- spor stimuleres dagligt. Ikke for længe ad gangen. Hellere flere gange. Det hele skal være lystbetonet. men legen styrker det gode samarbejde mellem hvalpen og dens nye flokfører.

8 - 10 uger.

I tilgift opnår man, at "arbejdet" trætter hvalpen så meget og giver den så meget afløb for aktivitets-trang, at den vil være væsentlig mindre til- bøjelig til at lave ulykker inden døre (bide ting i stykker o.a.), for- di den er understimuleret.

Grunden til en glad arbejdshund er lagt.

10 - 16 uger.

Hvalpen har nu fået sin halve dosis vaccine og kan begynde at komme uden for reviret.

Den skal lære at gå i line. Og den skal møde artsfæller.

Men nu kan man også så småt begynde mere realistiske jagtlege med bolden som motivation og igangsætter i ter- ræn

Øvelse 1.

Lad en af familien/en hjælper holde hvalpen. Løb selv et par meter væk. Spil med bolden. Tril den evt. hen mod hvalpen, så den bliver helt "e-

lektrisk" for at få fat i den. Saml bolden op og løb 10 - 20 m væk i zig zag (med ca. 5 m udslag til hver si- de).

Halvvejs ude kalder du på hvalpen - som ikke slippes.

Helt ude vender du front imod hvalp- en. Smider bolden et par gange op i luften og lader den falde ned på jor- den.

Løb en gang rundt om bolden for at markere stedet og derefter i zig zag tilbage til hvalpen og hjælper.

Tag hvalpen fra hjælperen og gå et par skridt ud af sporet med den. Slip så hvalpen, så den kan spore bolden. (Hvis den giver op, kortes sporet ned).

Når hvalpen har været ude at finde bolden, er det meget vigtigt, at du løber væk fra hvalpen uden at kalde. Det styrker flokinstinktet - og læg- ger grunden til apporteringen senere hen.

Denne øvelse foregår altid i modvind - d.v.s. at boldens fært kommer ned imod hvalpen. Ellers bliver opgaven for svær.

Øvelse 2:

I denne øvelse bruges bolden også som motivation. Men det er dig, den skal finde. Derfor foregår øvelsen altid i medvind.

Øvelsen indledes som øvelse 1 med boldmotivation.

Løb 10 -15 m ud. Kald på hvalpen. Sørg for, at der er f.eks. en busk ca. 20 m ude, som du løber uden om og fortsætter, efter at hvalpen har

mistet dig af syne. Dette er meget vigtigt. Løb videre ca. 10 -20 m og læg dig i skjul.

Kald aldrig på hvalpen fra skjulet.

Når hvalpen er sluppet, skal den selv finde dig ved at bruge næsen på spor- et.

Når hvalpen har fundet dig, smider du bolden ca. 5 m (belønning), lader hvalpen finde bolden og bringe den.

HUSK AT ROSE, når hvalpen har løst opgaven.

Efterhånden som hvalpen bliver mere sikker, øges afstanden i begge disse øvelser. Med nogenlunde daglig træ- ning af hvalpen i disse to øvelser, vil hvalpen hurtigt gøre store frem- skridt.

Når hvalpen er et halvt år gammel, skulle et spor på 200 meter ikke vol- de nogen vanskeligheder. Og grunden til såvel apportering som ronering er lagt.

Denne motivationstræning har helt i- øjnefaldende fordele:

1) Den udvikler hvalpens brugsegen- skaber på de rigtige tidspunkter.

2) Den skaber et godt tillidsforhold mellem hvalp og ejer.

3) Den senere indlæring bliver legen- de let.

4) Og i tilgift får man en glad hund at arbejde med.